

Posudek diplomové práce

Nora Cuhrová

FRANTIŠEK DE MAYRONIS (cca. 1288-1328), KRITIK NAUKY O POMYSLNÝCH JSoucNECH

Cílem diplomové práce je seznámit s kritikou pomyslných jsoucen, kterou předložil dosud méně známý středověký filosof a teolog František de Mayronis v 6. a 7. kvestii svého díla Quodlibetum. Práce se opírá o autorčin vlastní přepis těchto textů z benátského vydání Mayronisova díla Kvodlibet (z roku 1520), které bylo fotopypicky vydáno v roce 1966. Tento přepis tvoří rozsáhlou přílohu diplomové práce (str. I-XLV).

Zmíněnému cíli odpovídá členění diplomové práce. V první části autorka vytváří předpoklady pro porozumění Mayronisově kritice. Nejprve seznamuje s osobou Františka de Mayronis, s jeho životem, dobou a dílem, a poté jako užitečné pozadí pro četbu Mayronisovy kritiky podává základy současné nauky o pomyslných jsoucních v tomistické filosofii.

Druhá část je věnovaná vlastnímu Mayronisovu textu. Autorka prochází jednotlivé kvestie a punkty a snaží se vystihnout jádro nauky, kterou Mayronis kritizuje, a hlavní myšlenky jeho kritiky. Cílem tu není systematické zpracování Mayronisovy nauky, resp. kritika jeho pozice. Podávané informace mají ukázat, zda Mayronisova kritika pomyslných jsoucen zaslouží pozornost a zda stojí za podrobnější studium. Odpovídá to současnému stavu bádání o Mayronisově filosofii.

Lze soudit, že autorce se podařilo dobře vystihnout jádro velmi obtížného textu. Prokázala při tom dobrou znalost středověké filosofie, zvláště tomistické. Ukázala, že Mayronisova kritika pomyslných jsoucen obsahuje mnoho podnětů k dalšímu rozvíjení nauky o tomto problému a že kritická edice 6. a 7. kvestie Kvodlibetu, kterou autorka připravuje, je velmi žádoucí.

Také přehled použité literatury svědčí o tom, že autorka získala o svém tématu dobrý přehled. Formální zpracování diplomové práce je velmi dobré.

Když pomineme řadu historických otázek, které se nabízejí, ale jsou mimo rámec autorčina tematického záměru, připojíme jen několik poznámek metodických. Autorka výslovně říká, že hlubší filosofický komentář není předmětem její práce. Touto zásadou se také většinou řídí, ne však důsledně. Viz např. § 4.8; 4.9; 4.10; 4.22; 5.6. Zařazení komentáře se mimo to jeví nahodilé. – V § 2.2 autorka uvádí důvody, proč do své práce zařazuje výklad současné tomistické nauky o pomyslných jsoucních. S těmito důvody lze souhlasit, ale zmíněný výklad stojí v diplomové práci poněkud osamoceně, tj. není

nijak výslovně propojen s ostatním textem. Je ponecháno na čtenáři, aby Mayronisovu kritiku s oním výkladem sám konfrontoval.

V celku jde – v rámci daného cíle – o práci velice kvalitní. Je nutno také ocenit časově i odborně velmi náročnou práci s přepisem původního latinského textu.

Navrhuji práci hodnotit známkou výborně.

V Praze dne 26. dubna 2006

PhDr. Karel Šprunk
